

FÍGARO

VENANCI VALLMITJANA I BARBANY (1830 - 1919)

c. 1873

Escultura / Escaiola pintada

44 x 19,5 x 16,5 cm

MFM 1843

Donació Pere Casas Abarca, mitjançant la intervenció dels
Amics dels Museus (1960)

Exposada en el aparador del Museu Frederic Marès

Els germans Vallmitjana desenvoluparen llur activitat professional tant a nivell nacional com internacional. Són conegudes les seves estades a Manchester el 1872 i a París l'any següent. Fou precisament en el marc aquest darrer viatge que Venanci Vallmitjana i Barbany efectuà Fígaro, amb motiu d'un concurs promogut pel diari Le Figaro, editat a la capital francesa. La nova seu de la publicació, al número 26 del carrer Drouot de París, un edifici neorenaixentista de l'arquitecte Aimé Sauffroy avui desaparegut, requeria diverses figures per a la seva ornamentació escultòrica. El concurs s'organitzà per tal d'escollir una imatge per a decorar-ne la façana, i sis escultures per a guarnir el vestíbul d'accés a l'edifici. Totes elles havien de representar Fígaro, el personatge literari de Pierre-Augustin de Beaumarchais (París, 1732-1799). El concurs es resolgué l'estiu de 1873, i el projecte guanyador per a l'estàtua de la façana fou el dels escultors Émile-André Boisseau i Jean-Barnabé Amy. Venanci Vallmitjana fou l'únic estranger dels sis artistes triats per a figurar al vestíbul. A partir de 1874, la seva obra decorà la zona esquerra d'aquest espai, probablement fins al trasllat de seu del diari, el 1932.

Vallmitjana representà a Fígaro, barber i majordom sevillà, dempeus amb la cama dreta avançada, amb una actitud enjogassada i informal. Vestit a l'espanyola i amb una bacinella a la mà esquerra, com correspon al personatge. L'obra fou objecte de bones crítiques, se'n destacà sobretot la justesa en la plasmació dels trets i l'adequació del lema triat per l'escultor. Del rostre, crida l'atenció el naturalisme i la cura en la descripció de l'expressió, propis del seu autor. Aquest èxit garantí a Vallmitjana incrementar la seva presència al mercat artístic francès.

Tot sembla indicar que els escultors Victorià Codina Langlin (1844-1911) i Ermengol Daunas (1843-1903), haurien assistit a Vallmitjana en el procés de creació de l'obra definitiva. El Fígaro del Museu Frederic Marès, en escaiola pintada, pot ser-ne un model preparatori. Pere Casas Abarca, nebot de l'artista, donà l'obra al Museu el 1960, mitjançant la intervenció dels Amics dels Museus. D'aquesta imatge, al Museu Nacional d'Art de Catalunya n'existeix una versió en terracota, de dimensions majors (MNAC 010688-000), i una altra de pasta ceràmica més petita (MNAC 010670-000).

©Foto: Guillem F-H